

חולין קל

עניין: מתנות כהונה בזמן הזה

חזון אי"ש שביעית ב, ו

והנה נהגו עלמא כר"א, ויש לעי' בזה"ל אי חייב צא"י, ונראה דלדעת הראב"ד דק"ש קלע"ל ונכגא חרומה מה"ט ודאי גם אלו נוכגין, ולדעת הראב"ד דקו"ל לא קלע"ל אינן נוכגין מה"ט מ"מ מדרבנן נהגי, ולדבר"מ דאין חרומה נכגא מה"ט משום דבעינן כל יוצאי עיר כ"י צה"י לא נכגא מה"ט ונכגא מדרבנן, ומכ שאל נכגו כן צא"י הוא משום שאנו מעלין לכהונה ע"פ עצמו ואינו ראוי ליתנו מתנות כהונה ע"פ עצמו וכמש"כ סי' ה' ס"ק י"ב, ואכתי חייבין להעלותן צדמים, ואחרונים ז"ל כתבו לנהוג צא"י, ע"י יו"ד סי' ס"א ובאחרונים.

חזון אי"ש שביעית ה, יב

ס"ט, ועי"ש ברש"י ד"ה נ"כ צנצנ' וכיון שאין לנו צ"ד מדקדקין בנ"ה יענה לנ"כ ולחורר ע"פ עצמו ראוי שלא ליתן להם לאוחן בעלין ע"פ עצמן וכיון שכבר חנפו דורות בעלו ע"פ עצמן וכן נוכגין עכ"ל אין ראוי ליתן להם, וכמדומה שכן נוכגין בכל אחד שורף חרומתו וחלתו צא"י ואינו נותנו לכהן, ומעט זה אפשר שאין חייבין ליתן מע"ר ללוי כיון שהלוי עולין לחורה ע"פ עצמן, [ומן הדין לר"ד

שאין צ"ד מדקדקין בכך בטלה חללו לוי, ומיכו כיון שמעיקר הדין אין להושיע למי שמוחק חללו לוי או כהן, וכהי' שמשום מעלה גדרו חכמים בדבר, י"ל נהי דבזמן דהיו לוי' מיוחסים אנגור חכמים שאין נותנין לו מעשר ע"פ עצמו אבל האידנא שאין לוי מיוחס ראוי ליתנו, אבל י"ל שאם יתנו לו יחרצו בעולין ע"פ עצמן בשקר והלכך כיון שאין צידנו להעמיד הדת על תלה ראוי שלא ליתן, ותקנת חכמים שאין לוי עולה ע"פ עצמו קיימת ואין נותנין לה, ואע"ג שנותנין פדיון כהן לכהן אפשר משום שאין צה ריוח שנוכגין שבהן מחזיר וכל אחד יחיד נכהן שצטוו בו שיחזירו, [וכרש"ל ב"ש"ש סי'

ספר עליות אליהו

גם מ"ש עוד שם במעשה רב, שחזר ופדה עצמו מטעם שאביו פדאו כנהוג העולם. הנה אני שמעתי טעמו מפני ספק יחוס כהני הזמן, לכן פדה עצמו מכמה כהנים. ובפרט שמעתי שפדה את עצמו מן הרב ר' מאיר כהן ראפאפרט, [אביו של א"י הרב מוה' ישראל כהן ראפאפרט אב"ד דבוחאב ישינ], על שכהנות ראפאפרט היו מוחזקין למיוחסים כהונה⁶. [וכן הדבר שהיה ביד אב"י מוהרי"ב הנ"ל כתב ייחוס כהונת

משנה הלכות חיי"ג סי' קח

ולפ"י נלפענ"ד לחדש צדיק כיון דכהנים רק כהני חוקה נינהו ולדאורייתא לא מהני חוקה זו כמבואר בגמ' עד שיעמדו לאורים ותומים וצ"ד היו צודקים ביחוס כהנים אפילו בזמן היות א"כ לכתחילה ליתן לו מתנות כהונה אין ליתן כמו שאין ליתן לו קרבן להקריב לכתחילה עד שיצטר חוקתו שהוא כהן ודאי הכ"נ לענין שאר מתנות כהונה ואולי זה כוונת הפלתי שכתב מפני שכהני חוקה נינהו וממילא ליתן להם צתור כהן ודאי כמו שאין ליתן להם קרבן להקריב לכתחילה בלי צירור הכ"נ לענין מתנות כהונה ואולי שפיר דלא נהגו להפריש מתנות כהונה וליחסם לכהנים.

שנית נראה לפמ"ש היעב"ץ ז"ל דכהן המקבל חמש סלעים לפדיון הכן יחזיר המעות שהוא ספק גול אכלו כיון דהכהנים הם רק מוחזקים והבעלים שנתנו הם חשבו והחזיקו אותו ככהן ולכן נתנו לו צתור חיוצ פדיון שהמורה חייבה אותן אצל הכהן לעצמו יחוש משום גול וא"כ צמתנות כהונה נמי אם יקבל צמתנות והוא אינו כהן הרי הוא לקח גול ששייך לשבט לוי ולא לו ואם יקח יחזיר אדרבה צה הוא מושיא לע"ז על עצמו שאינו כהן ודאי אלא ספק שהרי מחזיר המתנות שהקנו לו משמים, איברא דנראה דלהחזיר נמי אינו יכול אפילו בלי טעם של הוצאת לע"ז דכיון שקיבל צתור צמתנות כהונה א"כ ישראל הנותן אינו שלו שוב שיחזירו לו והוא אינו יכול לאכלו שהוא ספק גול אכלו ולא דמי לחמש סלעים שהמעות של הפודה ויכול להחזירו לו אצל המתנות אינם של צה"צ להחזיר לו וגם לו ספק הוא וכדעת היעב"ץ וא"כ איך יעשה צו ולכן שפיר מנעו הכהנים מליקח והבעלים לא יתנו שהרי אין להם אלא כהן מוחזק ולא כהן ודאי וכיון דליכא תקנה של היעב"ץ להחזיר אין כאן תקנה ליקח.

ועל השלישית אני צא דאפילו להחזיקים על היעב"ץ שאין לכהן להחזיר הכסף ומיהו סוף סוף אפשר שהכסף גול אכלו ובפרט לפ"מ דקיי"ל אין הולכין בממון אחר הרוב א"כ היאך יחזיק הכסף אלא דאמרינן כיון שנתחייב צחמש סלעים לפדות את צנו והוא חושש שהוא כהן פודאו אכלו ומה תאמר שאינו כהן הרי א"כ מוחל לו הכסף עכ"פ שלא יהיה אכלו גול וא"כ הו"ל נתנו לו או צתור צמתנות כהונה אם הוא כהן ואם לאו הרי נותנו לו צמתנה שלא יוכל צא"סור גול מפאת שרצה לעשות מצוה, והחנינא צחמש סלעים שנותן לו ממעות שלו אצל צמתנות כהונה זרוע ולחיים וקיצה שאין זה מעות שלו אלא של שבט לוי וא"כ אין ציד הבעלים למחול וליתן לו שהרי אין זה שלהם אלא של שבט לוי ואם לוקחו הרי צספק גול השבט שאולי לאו כהן הוא וא"כ מוטב להבעלים שלא יתנו כלל וישאר אכלם צצז ואל תעשה משיקבל הכהן ויהיה צידו ספק גול צקוס ועשה.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHASHANAH